

Yönetici Sınıfın Propaganda Araçları... Ve Central Park Beşlisinin Acele Mahkumiyeti

27.05.2019 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı, Bob Avakian'ın *BA Speaks: REVOLUTION-NOTHING LESS!* (BA Konuşuyor: DEVRİM-DAHA AZI DEĞİL!) konuşması içerisinde yer almaktadır. Konuşma 2012 yılında gerçekleştirilmiş, yayınladığımız bu bölüm revcom.us sitesine 27 Mayıs 2019 tarihinde eklenmiştir. Çevirisi bir yeni komünizm okuru tarafından tarafımıza gönderilen bu yazı, hakim sınıfların propaganda araçlarından birisi olan medyanın işlevini keskin bir örnekle ele almaktadır. Görüş ve yorumlarınızı bizlerle paylaşabilirsiniz.

Bu sistem altında insanların nasıl kasıtlı olarak bilgisiz bırakıldıklarına ya da sistematik olarak dezenformasyona maruz kalmalarına ve yanlış eğitilmelerine hızlıca bir göz atalım. Haber medyası kılığında yönetici sınıfların kaba propaganda organlarını ele alalım. Bunlar sadece, bazen böyle dendiği üzere, kurumsal ya da kurumsal olarak kontrol edilen medyalar değildir. Bunlar bu sistemdeki egemen sınıfın propaganda araçlarıdır -kapitalist kontrollü, emperyalist-kontrollü medya. Şimdi gece gündüz bunun hakkında konuşabiliriz -ve şimdiden buna çok zaman ayırdım, biliyorum- o yüzden bunu yapmaya çalışmayacağım. Ama insanların nasıl bu sistem altında kasıtlı olarak bilgisiz bırakıldıklarına ya da sistematik olarak dezenformasyona maruz kaldıklarına ve yanlış eğitilmelerine dair birkaç örnek, keskin birkaç örnek verelim.

1990 yıllarında yaşanan New York Central Park koşucu davası hakkında konuşalım. Bazılarınız bunu hatırlıyor olabilir, ama aslında bunu çok az kişi hatırlıyor. Bu dava New York'ta gece geç saatlerde koşuya çıkmış genç bir kadın hakkındaydı. Vahşice saldırıya uğradı, dövüldü, tecavüze uğradı ve ölüme terk edildi. Hayatta kalmayı başardı ve uzun bir süre, zorlu bir rehabilitasyon döneminden sonra, eski benliğinin büyük bir kısmını geri kazandı, hepsini geri kazanmış olmasa da... Ama bu olayın hemen ardından bir grup genç... kaçınız acaba nasıl bir grup genci söyleyeceğimi bilmiyor?... Siyahi ve Latin gençlerinden oluşmuş bir grup polis

tarafından tutuklanmış, gözaltına alınmış -çocuklar 13, 14, 15 ve en yaşlıları sanırsam o zaman 17 yaşındaydı- karakola götürülmüş, aileleri ile konuşmaya izin verilmemiş, herhangi bir yasal tavsiye almamış, parkta takıldıkları için bu suçu itiraf etmeleri için saatlerce baskıya maruz kalmışlardı ve eninde sonunda onların dirençlerini kırıp itiraf etmelerini sağlamışlardı. Onlara - eğer TV izliyorsanız bu replikle muhtemelen aşinasınızdır- “Arkadaşların her şeyi sizin yaptığınızı söyledi, o yüzden gelip bize gerçekte ne olduğunu anlatsan iyi olur, yoksa her şey senin üzerine çökecek” dediler. Ve bu oyunu bütün çocuklara yapmışlardı. Ve 13, 14 yaşında çocuklardan bahsediyorsunuz. Polis onlara “Bunu itiraf edersen eve gidebilirsin” demişti. Tabi, bunun yerine, itiraf ettikleri zaman, sistem aracılığıyla davaları hızlıca geçirilmişti. İtiraflarını doğrulayan hiçbir fiziksel kanıt yoktu. Hatta, fiziksel kanıt, başka bir yöne parmak gösteriyordu - ve kesinlikle onlara doğru göstermiyordu. Burada olan şey sadece onlardan baskı ile alınan itiraflarıydı. Neyse- mahkemeye gittiler, jüri onları suçlu gördü ve hepsi uzun bir süre hapiste kaldı. Ve ancak uzun yıllar sonra hepsinin masum olduğu, suçu tamamen başka birinin işlediği ve sonunda itiraf ettiği ve DNA dahil olmak üzere fiziksel kanıtların itirafını desteklediği ortaya çıktı.

Peki kaç kişi bunu biliyor? Görünüşe göre Ken Burns kızıyla birlikte bunun hakkında bir film çekiyor ve iyi bir film olacak gibi görünüyor.[1] Bu iyi bir şey, fakat film olaydan, sanırsam, 15 yıldan fazla bir süre sonra çekiliyor. Kaç kişi bu olayı biliyor? Bunu bilen kişilerden bir tanesi de Donald... ismi aslında Donald Trump ama ben ona Donald Chump (mankafa) diyorum... Başta New York bölgesi olmak üzere tüm gazetelerde ilanlar çıkarıp, bu gençleri isterik bir şekilde kınayıp, onlara karşı nefreti körükleyip ölüm cezasının geri dönmesini talep etmişti. Bunun hakkında bir düşünün. Burada şunu söylemeliyiz ki, mankafa Donald gibi ırkçı, kana susamış bir paraziti rol model ve ikon olarak tutacak herhangi bir sistem için - bu sistemin mahkumiyeti ve iflasının ilanı vardır.

Medyanın, Central Park koşucu davasını en başından itibaren çocuklara yıkmalarını, histeri yaratmalarını, fiilen kan istemeleri bir yana, çocukların yıllar sonra haksız yere mahkum edildikleri, ve hayatlarının büyük bir kısmının hapis yattıklarından dolayı yok olduğu ortaya çıktıktan sonra nasıl ele alıp tasvir ettiklerini karşılaştırın.

Orta Doğu'daki ayaklanmalarla ilgili olarak ABD'nin rolüne bakın. Mesela 30 yıl boyunca ABD Mısır'daki (Hüsnü) Mübarek'in arkasında durdu, onu ABD'nin ve İsrail'in önemli bir müttefiki olarak gösterdi, rejimini desteklemek adına milyarlarca ve milyarlarca dolar pompaladı- ve birdenbire ayaklanma olunca Mübarek'in gitmesini desteklediler ve adeta Alice Harikalar Diyarında gibi oldu: "Temiz bardaklar, aşağı." [2] "Mübarek bir tirandır! Mübarek vahşi bir diktatördür! İnsanlar acımasız Mübarek'e karşı demokrasi adına savaşıyorlar. O'nu 30 senedir desteklediğimizi yok sayın" ABD'nin 30 yıl boyunca Mübarek'i desteklediğine dair medyadan ne kadar çok şey duyuyorsunuz?

Bu toplumda insanlar arasında büyük bir cehaletin olması ve büyük bir cehaletin teşvik edilmesi şaşırtıcı mı? Bu ülke içerisinde kaç kişi, pek çok fazla bilgiye erişimi olan ve belki de kendilerini bilgili sayan insanlar da dahil olmak üzere, Central Park koşucu davasının gerçek hikayesini bilir? Ya da birkaç örnek vermek gerekirse, şunlar hakkında: Sean Bell, LA (Los Angeles)'deki Ramparts Skandalı, Dr.Tiller Cinayeti, Matthew Shepard, Abner Louima, George Bush'un söylediği yalanlar -sadece George W. Bush'un Irak'taki kitle imha silahları hakkında ki yalanları değil, aynı zamanda babasının 1980 yılları sonunda BM'de Başkan Yardımcısı iken ABD'nin İran'a ait bir sivil uçağı düşürdüğü ve bu süreçte yüzlerce insanı öldürdüğü çirkin eylemi örtbas etmeye çalışırken söylediği yalanlar. Bunlar basit ya da önemsiz şeyler değil, sadece bu sistemin doğasına ve dünya üzerinde insanlara nasıl davrandığına yoğunlaşan birkaç insan ve olayların örnekleri. Ve bu sorunun sorulması gerekiyor: neden bu kadar az kişi bunlar hakkında bilgi sahibi? Bunun cevabı, insanların yaşama ve düşünüş biçimleri, neleri bilmelerinin önemli olduğunu hissetmeleri ve bildikleri şeyleri nasıl gördükleri sadece genel olarak tüm sistemin işleyiş biçimi ve genel olarak bu ülkedeki kokuşmuş kültür tarafından şartlandırılıp, şekillendirilmemiştir, aynı zamanda özellikle egemen medya, bu medyaya sahip olanların ve ülkeyi yöneten sınıfın, kapitalist-emperyalist egemen sınıfın çıkarları için yalanlarını ve yanlış bilgilerini ortaya koyan propaganda organları tarafından şartlandırılmış ve şekillendirilmiştir.

*Central Park Beşlisi, yönetmenleri Ken Burns, Sarah Burns ve David McMahon olan bu film gösterime girdi ve ülke çapında sinemalarda gösteriliyor.

[1] *The Central Park Five* (Central Park Beşlisi); Ken Burns, Sarah Burns ve David McMahon tarafından 2012 yılında çekilmiş ve yayınlanmış bir belgesel-filmdir.

[2] *Alice Harikalar Diyarında*, Lewis Carrol'un bir eseridir ve alegorilerle doludur; burada BA, Mad Hatter karakterine ait bir repliğe gönderme yapmaktadır: Hatter karakterinin çay partisinde herkes çaylarını içmekteyken Hatter çılgınca "temiz bardaklar aşağı!" diye bağırır ve Alice'i çekiştirerek oradan uzaklaştırmaya başlar ancak işin aslı henüz kimse çayını bitirmemiştir ve bardaklar temiz değildir. (Editörün notu)